

VALGULEHT

NR. 8(35) 1990

HEINAKUU

ILMUB JUUNIST 1987

VI VALTU- INGLISTE LAULU- PIDU

● Läheme, läheme tantsimaie...
Läheme, läheme laulemaie...

● Lipulaulu saatel tõusevad masti Valtu laulupeo...

● ... ja Eesti rahvuslipp

Edasi
4. ja 5. lk.

Suur tänu teile kõigile, kes te vastasite meie küsitluslehtedele. Me loodame, et sellist küsitlusvarianti saame ka edaspidi kasutada ning et teie vastustest meile kõigile kasu tuleb.

Nüüd kokkuvõtlikult teie vastustest. Enam huvitas meid haldusreformi vajaduste kinnituseks maakonna ja valla administratiivne kuuluvus. Inglise ja selle ümbruse 42 vastatud küsitluslehe analüüsi tulemusena selgus, et 19 vastanut soovis tulevikus kuuluda Juuru valda, 18 vastanut soovis, et moodustuks omaette Inglise vald. Maakonniti soovis 23 küsitletut kuuluda Lõuna-Harjumaa või Harjumaa alla. Raplamaa, kui uue maakonna haldusega leppis 18 vastajat.

Kaerepere ja selle ümbruse elanikud saatsid ära 40 täidetud küsitluslehte. Administratiivselt soovis 20 vastajat kuuluda Rapla valda ning 11 Kehtna valda. 6 vastajat soovis näha hoopis uut Valtu valda. Rapla maakonnaga oli rahul 23 küsitletut ning 10 soovis Lõuna-Harjumaa või Harjumaa maakonda kuuluda.

Suurt huvi pakkus meile külavanemate pingerida küsitluslehtedel. Peaksid ju külavanemad olema lülideks vallavalitsuse volikogu ja külaelanike vahel. Alljärgnevalt toon välja külade kaupa enam pakutud külavanemate kandidaadid.

PAE KÜLA — Enn Haas ja Elmo Allika (häälid said veel Vello Kumari, Ülo Flaur, Lembit Miilen ja Jüri Koplimes)

LAU KÜLA — Arved Muulmann (Evald Hindremäe, Lennart Lepikult, Aare Hindremäe)

INGLISTE KÜLA — Rein Haggi (Kalle Radiko, Mati Radiko, Priidik Riismets, Avo Vahtmäe, Andres Pärn)

KUMMA KÜLA — Valter Laurimaa (temal on külavanema tiitel tegelikult juba ammu käes), küsitluslehtedel pakuti veel Harri Smitti ja Jaan Pihlapit

SAKSA KÜLA — Hurmas Kauri

MEIE KÜSIME, TEIE VASTATE

SAUNA KÜLA, mille nimi tuleb kindlasti taastamisele, pakuti külavanemaks Arvo Laurimaa, Jaan Piirioja ja Kalju Rahu

PÖRSAKU KÜLA — Enno Kõrtsini

HERTU KÜLA — elanikud ei suutnud küsitluslehtedel oma külaale vanemat leida. KAEREPERE KÜLA ei ole rahvaarvult ega väljanägemiselt ammu küla. Sellele suurele külaale arvati enamikul juhtudel külavanemat raske leida olevat, pakuti välja Udo Elvelti kandidatuuri.

Enamik küsitluslehtedele vastanutest olid põliselanikud või kaua kohapeal elanud nõ. kodunenud põliselanikud. Talupidamisse suhtuti enamasti kas pooldavalt, positiivselt või jaatavalt. Vanemad inimesed, kellele talupidamine juba üle jõu käib, loodavad oma lastes või lastelastes näha talude taastajaid. Noorem rahvas ise on ükskõiksem, muidugi erandid välja arvatud. Oma küla rahvarja taheti kõige rohkem koos veeta jaanilaupäeva. Soositud on ka viljalõikuspeod, mardid- ja kadrijooksud. Soove koos pidada simmaneid, korraldada talgud, teha kiigepidusid. Soovitakse kor-

raldada külakokkutulekuid, kuhu ka endised külaelanikud tuleksid. Pakuti välja ka mõte koos külarahvaga „... lammutada okupatsioonivõimude poolt pealesurutud stalinlik suurtootmine põllumajanduses“. Egas midagi, jõudu teile!

Väga kasulik soovitusi anti tulevasele valla volikogule. Kuna valla (valdade) moodustamisega läheb veel aega, siis neid soove saame oma praeguses töös kasutada. Alljärgnevalt pakume teile väljavõtteid küsitluslehtedelt:

„TULEVASELT VALLA VOLIKOGULT SOOVIN, ET TA OLEKS KINDEL TALUNIKE TUGI NII TALUDE RAJAMISEL KUI KA EDASPIDI, KUNA OSA MAJANDIJUHTE PÜÜAVAD SEDA PROTSESSI IGATI TAKISTADA. VEEL SOOVIN, ET VALLA VOLIKOGU NÄEKS ENNEKÕIGE INIMEST JA KESKKONDA NING ÜKSKORD LÖPETA TAKS TOOTMINE IGA HINNA EEST.“

„ON SOOV, ET VALLA VOLIKOGU SEISAKS HEA SELLE EEST, ET EI TEHTAKS IGASUGUSTE REFORMIDE KÄIGUS RAHVAST TEIST KORDA PUUPALJAKS.“

„TAGASTADA ENDINE

KÜLA NIMI „NURME“, MIS TAL ON OLNUD 1241. AASTAST“ (kindlasti taastame nii Nurme kui Sauna küla nime, sest see on nende külade elanike soov)

„KAS EI VÕIKS TULLA ARUTUSE ALLA VANURITELE HOOLDUSÖDEDE MÄÄRAMINE, SEST VANURID JÄÄVAD ÜKSI ILMA ABITA, KA HOOLDUSKODU OLEKS VAJA“ (meil on plaanis Kalbu külla endisessse koolimajja rajada pensionaat, kuhu vana inimene saaks minna omal soovil kas talveperioodiks, haiguse ajaks või kui vaja, siis aastaringelt hoolduse ja abi alla)

„PALUN KAITSKE VÄHEMUST SUURTE JA VÕIMSATE SURVE EEST, ÄRGE LUBAGE STAGNALIKUL SUURTOOTMISEL MASKEERUDA SILTIDE VAHETAMISE TAHAI OMANDIVORMIDE MUUTMINE PEAKS ELU EDASI VIIMA“

„ET OLEKS NOOREMAID INIMESI, KELLE EI OLE VARASEMA AJA PUNASEID MEDALEID JA ENDISI ARUSAAMASID. ENDISID TEENEKAD JÄÄVAD IKKAGI OMA ARUSAMISTE KÜLGE KINNI“

* * *

Palju konkreetseid soove oli Pae ja Lau küla inimestel — tolmavate teede mustkatte alla viimine, bussiliikluse korraldamine, Pae busisipeatusse ootepaviljoni ehitamine, telefoniside paigaldamine küladesse, kaupade õiglane ning küllaldane jaotamine.

Jah, kallis Valtu kandi rahvas! Probleeme on nii teil kui meil kuhjaga. Mis oleks viga, kui kõik soovid üleöö täituksid. Paraku saab ainult suurte raskustega väikesi asju ära teha. Aga üheskoos kasvõi teosammuga edasitastumine viib ka edasi!

KÕIGE NIMEL, MIS TÄNA ON HEAD, HOMSE ÕNNE NIMEL EDASI TÖÖTADES TEILE TERVIST JA JAKSU!

Aitäh heade soovide eest.

SILVI OJAMURU

Head inimesed, kes te veel pole andnud avaldust, et saada kätte kompensatsioon oma vanemate ühistatud vara eest, kiirustage, sest avalduste esitamise viimane tähtaeg — 15. september — läheneb!

Las halle juukseid paifab ajakäsi,
las aastad mööduvad kui linnulend.
Pea püsti, elutormis ära väsi,
vaid tunne ikka reipalt, noorelt end.

80
ANASTASIA SCHMIDT 5.08.
75
HELGA LINAMÄE 2.08.
70
HELMI LINAMÄGI 4.08.
65
FELIKS VALBRIT 8.08.
60
ELMAR LEINBERG 4.08.
HEINO LINAMÄGI 17.08.
ASTA SAAR 23.08.
50
HELGA KOPPELMANN 12.08.

ILMA SÜNDIS INIMENE

Paljudes kohtades on saanud kenaks kombeks teha statistikat aasta jooksul sündinud laste ja neile pandud nimede kohta. Kuna meil sünnib ühe aasta jooksul liialt vähe lapsi, et mingit üldistust teha, siis tundsin huvi, kui palju lapsi viimase viie aasta jooksul meie peredes sündinud on.

Kõige lasterohkem oli 1989. aasta. Siis sündis 31 last — 16 poissi ja 15 tüdrukut, 1986. a. sündis 30 last — 16 poissi ja 14 tüdrukut, 1988. a. 23 last — 12 poissi ja 11 tüdrukut, 1987. a. 21 last — 13 poissi ja 8 tüdrukut, 1985. a. 20 last — 9 poissi ja 11 tüdrukut.

Kokku on viie aasta jooksul sündinud 125 last, neist 66 poissi ja 59 tüdrukut, niisiis, väide, et pois- se sünnib rohkem kui tüdrukuid, jääb ka meil kehtima. Käesoleva aasta kuue kuu jooksul on sündinud juba 19 last — nii et töötab tulla rekordaasta.

Kui aga vaadata viie aasta jooksul lastele pandud nimesid, selgub, et kindlaid lemmiknimesid pole. Kolm tüdrukut on nimeks saanud Anu, kaks Laura, Krista, Triin, Liina ja Merike. Poistele on kahel korral pandud nimeks Ats, Kristjan, Villu, Tarvo ja Lauri. Kõige suurem pere on meil seitsmelapseline, järgneb kuue lapsega pere. Viis last on seitsmes peres, neli last kümnes peres, kolmelapselisi peresid on üle kolmekümne.

Statistikale lisaks ka üks uudis. Seni olime toiminud väärtalt, pidades meiles ainult neid lapsi, kellel pidulik nimepidu oli ja jättes tähelepanuta teised meie peredes sündinud lapsed, siis püüame nüüd viga parandada. Kuna kõik meie lapsed on väärt meelepidamist, siis saavad kõik sel aastal ja loomulikult ka edaspidi sündivad lapsed väikese majandipoolse kingituse. Et otsus on alles värske, siis ärgu emad pahandagu, kui nende talvel sündinud lapsed alles suvel oma kingituse kätte saavad. Varasemat tegematajätmist me enam kahjuks heastada ei suuda.

HELLE TUKK

ÕNNITLEME

Palju õnneõisi Teie aknalauale,
palju väikseid jalajälgi
Teie koduõuele.

LAPSE SÜNNI PUHUL!

Häldi ja Meelis Laurimaa
tütar **MARET, 20. aprill**
Viire ja Ülo Vilgo
poeg **TIMO, 21. aprill**
Zoja ja Heino Tähtla
poeg **RAIDO, 14. mai**
Eda Rebane ja Villu Loitjärv
tütar **MAI, 18. mai**

KEVADPIDU LASTEAIAS

Jälle on kevad. Sedakorda lähivad väikesed tüdrukud ja poisid juba kuuendale „suvepuhkusele“ ning ükskord ometi saavad une täis magada. Saab hullata kiisu-karvapalliga, koe- ra-niutsuga või koguni lamba- talledega.

Seljafaha on seekord jäänud jälle matkapäev kodukandi looduse ja ajalooa tutvumiseks Jaalimäele, suure ja sinava Soome lahe vaatamine, kus laevade ja mere nägemine olid väikestele suursündmuseks. Vahva oli ka loomaaias ja tore oli spordipäev.

Siinkohal tahaksime ka lastevanemaid tänada, kes meid meie igasugustes ettevõtmistes on abistanud.

Seljafaha on jäänud ettevalmistus esimeseks kooliaastaks. Ka kevad oli omamoodi õppeaeg. Aprillis oli kontsert „Lastelt lastele“, mais emadepäev ja nüüd suur kevadpidu.

Meie kevadpidu oli kaheosaline: esimene osa kandis pealkirja „Kevadpidu metsas“, kus osalesid kõik lapsed. Väikeste laulud ja tegevused olid muusika saatel. Enamuse laulude viisid tegi Tiina Linamägi ise, sest kõik tekstid ei olnud kirjasõnast võetud, või siis lihtsalt ilma viisideta. Lasteaia lõpetajad aga esitasid „Tark kukk ja kaval rebane“ ning „Kes on kõige targem“. Kostüümid ja

maskid meisterdasid emad ise ja juhataja Ilka Kask.

Teine osa kuulus aga lõpetajaile, kelleks tänavu olid Triin Allika, Mikk Meinberg, Karin Radiko, Marita Radiko, Tarvo Reinart ja Kairi Vaarpuu. Lastesoojad tänusõnad ja lilled va-

nemaile panid kurgu kipitama. Iga laps ütles veel, mida ta tarkusest arvab ja kui koolimüts pähe pandud, kingitused saadud, laulgi koolist lauldud, soovis Kristiina mahajääjate nimel, et ärgu nad päriselt lasteaeda ära unustagu.

Õnnitluste sekka mahtusid ka Helle Tuki ja lõpetajate tulevase õpetaja Pille Malva sõnavõttud.

Ja siis soovitigi „Head kooliteed“.

LAINA MIILEN

Sügisel istuvad koolipinki MARITA, TRIIN, TARVO, MIKK, KARIN ja KAIRI.

OLLE MIILENI foto

● Kohe süütab Rein Lepikult laulupeotule.

Foto
meenutusi
16. juunil
toimunud
VI Valtu-
Inglise
laulu-
peost

● Esinevad segakoord

● Naisrühmalt „Naiste päev“

● Anne Archipov laulupidu lahti leelotamas.

● Väsimatu Lemmi Linnas lastekoori juhatamas

● Iga mees on oma saatuse sepp ja oma õnne valaja...

● Rahvatantsija näol on alati naeratus, ka sel-
lel vihmasel laulupeol

● Jäägu see kiik, eesti
rahvapidude lahutamatu
osa, meenutama kuen-
dat ja kutsuma seitsmen-
dale Valtu-Ingliste lau-
lupeole

Tarkus tuleb tasapisi, aga kannab vilja. Tarkust fragiilt taga nõuda pole iial hilja.

VALTU KOOLIS lõpetasid klassi kiitusega: Ege Pungas, Heiti Vahtra, Tiina Tamme, Airi Lohk, Kaidi Laas, Kairi Kurisoo, Raino Bortnikov, Kadri Tukku, Ulvi Sädem, Veiko Mahlakas, Merle Aus, Ave Jäppinen, Anneli Märdikes, Kai Kiiver, Helen Hirv, Vaiko Eplik, Siret Närja, Raili Tarkmeel

Vanemate klasside õpilased, kelle keskmine hinne oli üle 4,5:

Anu Ojasalu, Vaido Laanemets, Sirlil Pailk, Koidu Archipov, Mari Ellermaa, Erki Mahlakas, Jane Raid, Kati Kio, Janek Kivimurd, Küllly Kivimurd, Kelly Koor, Marian Laurimäe, Kristel Pailk, Piret Pungas, Heiti Raadik, Anu Rhede, Kristi Laanemets, Jaanus Vaher, Pilvi Sädem

JUURU KOOLIS õppisid ainult hindede „5“ Ele Vahtmäe, Piret Lepikult

hinnetele „4“ ja „5“

Karel Radiko, Kairi Reinvar, Triin Muulmann, Maive Peterson, Raili Vaarpuu, Ave Vahtmäe, Peep Lepikult, Marge Peterson

LÕPUKIRJAND '90

Oli esimene aasta, kus lõpukirjandite teemad määras kool ise. Sel aastal olid need järgmised:

4. Kevad meie õues ja koduaias.
5. Töö ei riku meest, mees töö ei riku küll.

1. Noorte kuritegevus.
2. Õpetlik lugu.
3. Millal olin kõige õnnelikum!

Eksamikomisjon (Kalju Rahu, Elvira Omler, Ervin Laanvee) jäi kirjanditega rahule, tulemused olid ootuspärased. Keegi läbi ei põrunud.

Parimad kirjutajad olid Anu Ojasalu, Sigril Bortnik, Piret Pärjamaa, Heiti Vahtra, Tailli Sulu. Ühte, kõige paremat, sõelale ei jäänud, küll olid Anu ja Sigrilil tööd igati esikohta väärt. Ehk järgmisel aastal oleks võimalik auhinnatagi parematest parimaid! Näiteks lõpuaktusel.

ERVIN LAANVEE

NOORTE KURITEGEVUS

EKSAMIKIRJAND

Kivimüür. Kõrge kivimüür okastraadiga. Sünged hooned ja trellid. Siia on maetud paljude noorte vabadus. Siin on lõpp-punkt. Edasi endast teed ei vii.

Kui lihtne kõik alguses oli. Olid valge paberileht, kuid elu joonistas su siledale pinnale vaid halli ja musta. Varsti olid irooniline ja tusane käerdis ning täiesti potentsiaalne kurjategija. Ja võibki juhtuda, et sina...

Noored panevad toime palju kuritegusid. Sest neil on aega ja ettevõtmist rohkem kui täiskasvanutel. Enamlevinutest kuriteoliikidest, näiteks joomapidu kellegi korteris. Kui ollakse juba paraja vindi all, läheb lahti tõeline orgia — makk keeratakse põhja, lauldakse kõval häälel. Ühesõnaga, varsti viskab majaelanikel üle ja kutsutakse miilits.

Või vargused. Nii avalikud kui ka salajased. Väga tihti tungitakse sisse lasteaedadesse, koolidesse, kauplustesse, korteritesse. Kogu heale kraamile pannakse käpp peale — see on nüüd minu oma. Kui lihtne! Või avalikult: päris normaalse vilimusega poiss kõnnib turul ringi. Näeb, et üks vilivate silmadega onkel pakub ettevaatlikult ringi vaadates müüa lumipesupükse. Selge, et varastatud. Poiss teeb paar kiiret liigutust ja lippab pükstega minema. Onkel tema peale kaevata ei saa.

Kaklus. Tuled peolt, pea valutab, oled purjus ja tusane. Tuleb üks ajukas tüüp vastu. Nägu ei meeldi ja annadki keretäie. Tuju on parem ja kõnnidki rahulikult edasi.

Ning veel üks kuriteo liik, millest rääkimata ei saa jätta — prostitutsioon. Kõige lihtsam viis saada tõelist raha. Kes neidudest ei sooviks hästi riides käia? Oma keha on kõige ligem. Ainult need neetud miilitsad ajavad su jälgi nagu verekoerad. Muidu on elu sõbus, kui rahaahned õvetserid ja administraatorid üha suuremaid summasid ei tahaks. Ja kui veel klienti rahakoti tühjaks saab teha...

Kuid mis sunnib noort inimest seda kõike tegema? Võib-olla alaväärsuskompleks? Teised kutid ei pea

minust midagi. Vaja õige näidata, mis mees ma olen. Võib-olla on lihtsalt raha vaja? Olen sellele ja sellele võlgu, aga mis aumees ma nõnda olen? Sellised põhjused on enamjagu varguste toimepanijatel. Kuid võib-olla pole su üldse vastustunnet? Ilma igasuguse mõtlemiseta kolgid kellegi läbi ja ei tule selle pealegi, et see on julm tegu.

Põhjuseks, miks sooritad kuriteo, võibolla ka lihtsalt seiklushimu. Ei tea, mis saab, kui ma sellelt turmutikeselt maasikad ära virutan? Selline variant on puhtalt lapsikus. Ja ega see inimene oma teo tagajärgedele mõtle.

Prostitutsiooni põhjuseks on lihtsalt prestiiž. Mida rohkem on mul raha (valuutat), seda rohkem saan ma endale lubada. Siis peetakse mind rikkaks daamiks.

Kuid mis piiraks seda metsikut kuritegude hulka? Arvan, et selleks on lihtsalt inimlikkus. Paar aastat tagasi oli kuumaks jututeemaks noorte vaba aja sisustamine. Pakuti välja küll noortekohvikuid, küll — klubisid. Kindlasti on neidki vaja, aga kui mõnda inimhinge need kohad ei tõmba? Ja see jutt, et vaba aega aitab sisustada hobi, kas see on ikka õige? Kas tõesti suudab inimene tegeleda iga päev 2—4 tundi oma hobiga?

Kas poleks parem olla lihtsalt parajalt õrn ja hoolitsev. Sest just sellest on paljudel noortel puudu. Aga kui noor on rõve ja julm? Siis ongi tal sellest puudu jäänud. Kui noor kannatab alaväärsuskompleksi all? Tuleb teda inimlikult julgustada ja kiita. Kui noorel on seiklushimu ja tahtmine riskida? Las hakkab mägironijaks. Siis ei pea noored minema kuriteo teed pidi. Aga kui noortel on tahtmine saada raha kergelt? Siis on teda liialt hellitatud ja maailmale kasvatatud üks parasitii juurde.

Kui last kasvatanud inimeste hool on luhta läinud, tuleb kohus. Ema nutetud silmad ja okastraadiga kivimüür...

ANU OJASALU

SIGRIL BORTNIK

KEVAD MEIE ÕUES JA AIAS

EKSAMIKIRJAND

Ruttan udusel kevadhommikul kooli, tundmata mingit erilist õues, õhus. Kuid siiski seda oli, oli mingi eriline ja kerge soojus niiskes udus, mis andis tunda, et tulemas on vist tõeline kevadpäev.

Koolis teise tunni ajal, kiskus pilk õue. Läbi uduse ja sombuse taeva paistis nagu laialivalgunud helekollane päike. Igas järgmises tunnis olles tõmbus päike nagu järjest koomale, kuni sai endale päris päikese kaju.

Kui tunnid läbi said, ruttasin kohe õue. Kõik oli nii valge ja soe, ei olnud enam jälgegi hommikusest udust ja niiskest ilmast. Päike tõusis aga järjest kõrgemale ning muutus aina suuremaks ja eredamaks. Taevas oli nii helesinine ning päikesekiired sulasid nii hästi sellesse heledusse. Puud ja põõsad olid tagasihoidlikumad, kuid kui neile lähemale minna, siis võis näha, et sellest pruunikashallikast massist tahtis ennast välja pressida rohelus. Justkui pressis ja surus, kuid ei jõudnud. Igal asjal on ju oma aeg, nii ka puulehtedel. Kuid kui maha vaatasin, siis vast rohi oligi see, mis oli end selleks ajaks kõige rohkem rohelineks ajanud. Kuid see oli nii õrn roheline, et tundus, kui ühele väiksele rohuliblele peale astud, kaotavad ka kõik ülejäänud oma värvi.

Kui läksin metsa alla, siis sealt vaatasid vastu täisjõus sinililled ning ka kohe valla minevad üla-seed. Kõik loodus oli siis tärkamas. Ning päike oli sellele loodusele nagu ema, kes hellitas ja soojendas oma lapsukesi. Et nad ikka kasvama hakkaksid, et kosuksid ja paisuksid ning pikaks sirguksid.

Sellisel päeval paistis päike loojanguni. Loojuv päike, kui ilus see on. Ja veel kevadel. Heledalt punane päike. Vaikses hämaruses nagu upuks kevadise looduse rüppe. Jaa, nii see kõik oli!

Kuid nüüd on kevad juba täies võimuses, vaaf et hakkab lõppemagi. Kõik kevadlilled on juba õitsenud ning väljas on nii soe, et täpselt suvi. Linnud muudkui vidistavad ja vidistavad.

„Hakka või uskuma“ esietendus Inglise klubis.

SAMM
EDASI

KAARE HINDREMÄE fotod

ANNE JA TEMA PÄÄSULINNUD

Anne — tore õpetaja, tark kasvataja ja andekas näitejuht.

Pääsulinnud — väga üksmeelne lastepere, kus valitseb tahtejõud ja palju andekust.

„Anne Pääsulinnud“ — see on Valtu kooli lasteteater.

Sellist suurt lastehulka ei suuda igaüks mängima panna — seda peab tõesti väga tahtma ja hästi oskama. Loetleda võiks palju, mida kõike ei peida endas õpetaja Anne. Nii palju erinevaid karaktereid korraga selgeks teha ja laval liikuma panna — see on meisterlikkus. Aga, et lastega hästi läbi saada, peab olema rahulikku meelt ja kannatlikkust. Ma arvan, et ega ilma vallatusteta ei möödunud ükski proov. On ju enamus lastest sündinud ahvi aastal, seega väga elavad. Aga õpetaja Anne on osanud selle kõik ära kasutada. Eks vedas temalgi mõnes mõttes, et just niisuguste lastega kokku juhtus. Nii on saanud ta tegelda hobi või harrastusega, mis hingelähedane. Usun, et need lapsed oma mängulustiga on talle palju rõõmu kinkinud. Ühe õppeaasta jooksul saadi selgeks viis lühinäidendit. Seda teksti ei ole sugugi vähe ning vägisi pähe ka ei tuubi. Küllap on lastes enestes palju tahet olnud.

Oli võimalus nende lühinäidendeid vaadata emadepäeva eel. Kõik nagu päris teatris — piletid, mille sai kompe eest, puhvet, kust sai vaheaegadel suupiseteid paide eest. On ju selline mäng samm headuse poole. Teatris sai ka nalja üksjagu, sest vahepeal kippus lavale tillukesi näitlejaid juurde minema. Aga päris näitlejad ei lasknud end häirida, vaid said ainult innustust juurde. Kui teatriõhtu otsa sai, soovis näitejuht teada, kes on „Anne Pääsulinnud“ autor, sest see nimepanek usaldati lapsevanematele ühel varasemal teatriõhtul. Lapsed aga valisid üksmeelselt just sellise nime paljude seast. Peale natukest õhinat ja saalis ringivaatamist, tõusis arglikult Liis Kiiveri ema, kes sai mõnusa aplausi osaliseks.

Maikuu lõpus olid näitlejatel tihedad päevad. Esineti oma majandi publikule ja käidi gastroleerimas kaugemalgi. Kõik need näidendid on ikka lauluga pooleks ning võib arvata, et siit oleks võrsumas midagi opereti taolist, kui kollektiiv samas vaimus jätkaks. Kasvavad lapsed ja paisuvad võimed.

Kuidas aga jätkata, on ju neil nüüd algkool läbi ning vana kombe kohaselt peaks tulema „võimu vahetus“. Need lapsed on oma õpetajaga kindlasti sügavalt kokku kasvanud nagu ikka üks teatritrupp oma näitejuhiga.

Ja siinkohas tahaksingi teha Valtu kooli juhtkonnale üleskutse kõigi lastevanemate (kes on juba oma soovi kinnitanud allkirjaga, laste endi ning õpetaja Anne nimel — ärge lahutage neid — see on suur samm headuse poole! Ma usun, et miski ei ole võimatu kui seda väga soovid ning seepärast ei kahtle ma kooli juhtkonna toetavas poolehoidus.

Anne ja tema „Pääsulinnud“ peavad kokku jääma, sest sealt on võrsumas palju head.

Kaunist suvepuhkust õpetaja Annele ja tema väikestele näitlejatele!

Martini ema

Toreda teatrielamuse saime 23. mail, kui Inglise klubis mängiti R. Kaugveri lastenäidendit „Hakka või uskuma“.

Ja tõepoolest, hakka või uskuma, et tänased meie küla noored on uus tubli kasvav põlvkond. Nende huvid ja sihid on kõrgemad. Ei rahulduta enam ükskõiksest olesklemisest ja sihitust ringiuitamisest.

Hea on see, et meie klubijuhataja Tiina Lina-mägi on ise täis noorustuld ja suudab sütitada ka feisi. Ta on leidnud oma hobi laste ja noorukite kasvatamises muusika ja sõna kaudu. Tema juhendamisel tuligi lavale „Hakka või uskuma“.

Näidendi sisuks on õpilaste ja uue õpetaja vaheliste kontaktide leidmine. Ja lõpuks hakka või uskuma, et õpetaja on ka inimene.

Näidendis osalesid: Signe Haggi, Inga Lazareva, Alar Lepikult, Anu Ammermann, Ülle Vilgo, Peep Lepikult, Aili Roosaar, Ivo Hämar-salu, Gerli Enno ja muidugi Tiina ise õpetaja rollis. Esitus oli sujuv ja vaba. Kõik osalejad olid tublid. Eriti tahaksin esile tõsta Anu, Ivo, Signe ja Alari mängu. Just nagu eiukselised näitlejad.

Aitäh, tüdrukud ja poisid!

Et praegu on jooksude ja pallimängimise aeg, siis sügis- ja talveõhtud kulugu jälle klubi juures mängu-, laulu- ja ehk ka tantsuringis osalemiseks.

See on suur samm edasi kodukandi kultuuri-elu edendamisel.

Jõudu selleks kõigile, nii noortele kui juhendajatele.

LAINA MIILEN

Lipu heiskab Juuru Malevkonna I kompanii pealik Avo Kadarik.

Õppepäeva paraadi võttis vastu ja pidas päevakohase kõne Harju Maleva pealik Manivald Kasepõld.

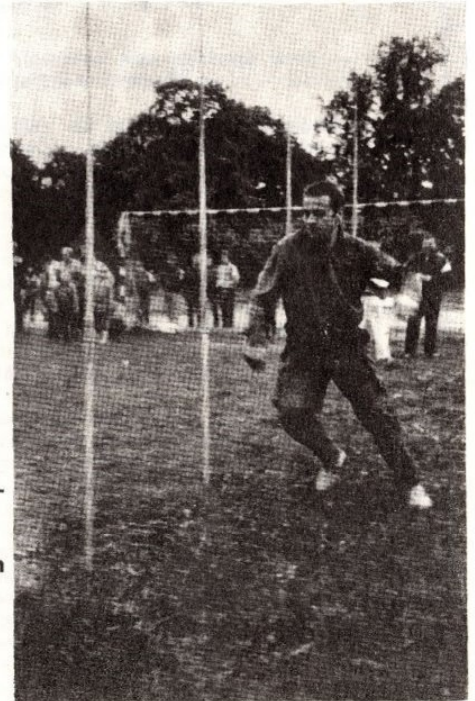
KAITSELIIDU ÕPPEPÄEV

toimus 26. mail Juurus. Teadaolevalt esimene peale 1940. aastat. Juuru Malevkonna rühmadest olid kohal Inglise, Juuru, Kaiu ja Kuimetsa rühmad. Viidi läbi riviõppused, takistusriba läbimine ja jalgpallimatš. Inglise rühmal läks kõige paremini takistusriba läbimine, kus saavutati esikoht. Peale lõunat külastati Mahtra Talurahvamuseumi. Alljärgnevalt väike fotomeenus toimunud õppepäevast.

Juuru Malevkonna lippu hoiab Andrus Illopmägi.

Takistusriba läbimises saavutas Inglise rühm esikoha.

Kaitseliidu Juuru Malevkonna spordipealikuks kinnitati Toomas Malva.

AARE HINDREMÄE fotod

MÄLESTAME

ARTUR KAURI
sünd. 28.02.1906
surn. 4.06.1990

ALEKSANDER VOLMSEN
sünd. 16.09.1925
surn. 8.06.1990

ERICH TREIMANN
sünd. 14.07.1925
surn. 25.06.1990

Tegevtoimetaja
AARE HINDREMÄE.
Kujundus
HANNES TEETS.

VALTU LEHT. Toimetus: 203500
Rapla rajoon, Rapla sidesõlm,
tel. 62-621. Trükiarv 700. Tasuta.
Maht 1,0 trükipoognat. Trüki-
koda „Oktoober“, Kreutz-
waldi 24.

Tellimise nr. 2967